

Algoritmul de calcul al punctajelor totale

Așa cum s-a recomandat de către Biroul ERASMUS, pentru stabilirea punctajului final al unui candidat, se iau în considerare 4 criterii de bază, notate de la P_1 la P_4 , și anume:

- P_1 criteriu direct proporțional cu media curentă a candidatului, care poate atinge valoarea maximă de 80 de puncte;
- P_2 criteriu cu punctaj între 0 și 5, determinat de rezultatele științifice și de aptitudini speciale ale candidatului pe plan național, dovedite prin diplome aferente;
- P_3 criteriu cu punctaj între 0 și 10, similar lui P_2 ca însemnătate, dar care se referă la o activitate anterioară a candidatului în afara țării (pe plan internațional);
- P_4 criteriu cu punctaj între 0 și 5, determinat de abilitățile de comunicare, lucru în echipă, integrare, adaptare, evoluție ale candidaților.

Dacă pentru P_2 și P_3 cuantificarea este relativ ușor de realizat pe baza documentelor furnizate la dosar de către candidat, criteriile P_1 și P_4 necesită o abordare cât mai puțin subiectivă.

Există mai multe probleme legate de criteriul P_1 . În primul rând, candidații provin din etape de pregătire extrem de diferite, de la anul II de licență (L), pînă la anii I-II de masterat (M) sau în cursul studiilor de doctorat (D). Regula de proporționalitate simplă în funcție de medie ar crea discrepanțe majore în cuantificarea obiectivă a acestui criteriu. Astfel, un student de anul II la ciclul L, cu medie foarte mare, dar obținută doar pe durata a două semestre, ar putea obține un punctaj superior unui student care are parcurse mult mai multe semestre de pregătire, ceea ce ar fi injust. În al doilea rând, modul cum se calculează media trebuie studiat cu atenție.

Pentru a conferi cât mai multă obiectivitate procesului de selecție, comisia de concurs a FAC a adoptat următoarea formulă de calcul pentru criteriul P_1 :

$$P_1 = 80 \times IP \times \frac{M}{10} = 8 \times IP \times M ,$$

unde: IP este *indicatorul de progres* al candidatului, iar M este media sa.

În principiu, *indicatorul de progres* se calculează ca un raport între numărul de semestre parcurse de candidat, aferent anului de studiu în care se află acesta și numărul de semestre parcurse de candidatul cel mai experimentat, cu drept de a cere o bursă de mobilitate ERASMUS. În cazul concursului desfășurat în semestrul I al anului universitar curent (în general, la finele lunii **octombrie**):

$$IP = \begin{cases} 0 & , \text{pentru anul II L} \\ 2/11 & , \text{pentru anul III L} \\ 4/11 & , \text{pentru anul III L} \\ 6/11 & , \text{pentru anul IV L} , \\ 8/11 & , \text{pentru anul I M} \\ 10/11 & , \text{pentru anul II M} \\ 1 & , \text{pentru D} \end{cases}$$

iar în cazul celui desfășurat în semestrul II (în general, în cursul lunii **martie**):

$$IP = \begin{cases} 1/11 & , \text{pentru anul I L} \\ 3/11 & , \text{pentru anul II L} \\ 5/11 & , \text{pentru anul III L} \\ 0 & , \text{pentru anul IV L.} \\ 9/11 & , \text{pentru anul I M} \\ 0 & , \text{pentru anul II M} \\ 1 & , \text{pentru D} \end{cases}$$

După sesiunea de examene de la finele semestrului II, acest criteriu crește în mod natural la valorile corespunzătoare concursului din octombrie. Această reactualizare este utilă pentru a recalcula punctajul unui candidat care a vrut să își mărească media cu scopul de a atinge sau depăși baremul minim de 8,00 sau care a avut restanțe și a putut să devină integralist, cu medie de cel puțin 8,00.

Evident, în toate definițiile de mai sus, cifra 11 provine de la cele 11 semestre ale ciclurilor 1 și 2 de învățământ ce pot fi parcurse de un student care mai poate solicita o mobilitate ERASMUS. (Sunt excluși studenții de la masterat aflați în ultimul semestru din anul II, aceștia nemaiputând participa la concurs.)

Media de concurs a candidatului se calculează evaluând media tuturor mediilor semestrelor parcurse. Astfel, de exemplu, pentru concursul din semestrul II al anului universitar, media unui candidat student de anul II se calculează împărțind la 3 suma mediilor celor 3 semestre parcurse până atunci. Pentru masteranzi, sunt între 9 și 11 astfel de medii semestriale care contribuie la media de concurs, iar, pentru doctoranzi, numărul acestor medii este de 12 (ultima fiind considerată media obținută la examenul de dizertație). Media unui semestru se calculează incluzând chiar și restanțele (notele inferioare lui 5) sau absențele (unde nota aferentă este zero). Acest lucru va conduce la diminuarea mediei de concurs. **De subliniat că restricția ca un candidat admis să fie integralist nu este înlăturată.** Toți candidații restanțieri sunt evaluați, dar, așa cum se va vedea în continuare, punctajul lor total nu le va permite să fie declarați admiși.

În ceea ce privește criteriul P_4 , interviul din timpul concursului poate stabili doar parțial cum se cuantifică abilitățile de comunicare, lucru în echipă, integrare, adaptare, evoluție ale candidaților. Un sprijin important îl reprezintă punctajele obținute de candidați pe certificatele lor de competențe lingvistice. Aceasta este componenta obiectivă a criteriului P_4 , diferența fiind o componentă mai degrabă subiectivă, la aprecierea comisiei. Cum numărul maxim de puncte al acestui criteriu este relativ mic (5 din 100), o formulă aproximativă de calcul ar fi următoarea:

$$P_4 = P_{4s} + P_{4o}.$$

În suma de mai sus, P_{4s} este componenta subiectivă, ce ia o valoare între 0 și 2,5. Ea cuantifică aprecierea comisiei legată de abilitățile candidatului privind lucrul în echipă, capacitatea de integrare într-un colectiv nou și eterogen, capacitatea de adaptare la traiul în altă țară și puterea sa de evoluție. Aceste caracteristici sunt destul de dificil de evaluat printr-un interviu de scurtă durată. Totuși, cu ajutorul unor întrebări bine formulate, componenta subiectivă ar putea fi estimată cel puțin grosier.

A doua componentă, cea obiectivă, P_{4o} , se evaluează înmulțind valoarea 2,5 rămasă cu raportul dintre punctajul obținut de candidat pe certificatul de

competențe lingvistice și cel maxim acordat de examinatorul ce a eliberat acel certificat. (De exemplu, în cazul certificatelor eliberate de UPB, punctajul maxim este de 20, în cazul testelor TOEFL - acesta urcă la 100 etc.)

Odată stabilite cele 4 criterii, urmează să se calculeze punctajul total al candidatului, după formula:

$$P_T = \frac{P_1 + P_2 + P_3 + P_4}{1 + 2NR},$$

unde NR este numărul de restanțe ale candidatului (zero, în cazul integraliștilor).

Pentru ca un candidat să fie declarat admis, este nevoie ca media sa să fie cel puțin 8,00 și punctajul său total să fie:

- minim **27 de puncte** la concursul din **primăvară** (martie);
- minim **34 de puncte** la concursul din **toamnă** (octombrie).

Aceste baremuri minime s-au obținut considerând următoarele cazuri limită:

- un candidat de anul I L care are media 10,00 după unicul său semestru parcurs și maxim de puncte pentru criteriile P_2 , P_3 și P_4 , ar obține următorul punctaj total:

$$P_T = 80 \times \frac{1}{11} + 20 \cong 27,27;$$

- un candidat de anul II L care are media 10,00 după cele două semestre parcurse și maxim de puncte pentru criteriile P_2 , P_3 și P_4 , ar obține următorul punctaj total:

$$P_T = 80 \times \frac{2}{11} + 20 \cong 34,54.$$

Prin aceasta, încercăm să stimulăm mobilitățile ERASMUS pentru studenții mai experimentați și să descurajăm candidaturile studenților începători, dacă nu sunt cu adevărat excepționali.

Există o excepție de la regula de admitere de mai sus. **Studenții de anul III care solicită o mobilitate de plasament pentru practica de vară la concursul din toamnă vor fi admiși dacă punctajul minim este de 27 de puncte.** Această excepție este justificată de faptul că mobilitățile de plasament pentru practica de vară au un regim special și pot fi solicitate oricând, inclusiv la concursul din primăvară.